

[Skatteministeren]

de område, at hr. Stavad og andre nu vil bryde symmetrien. Derfor har jeg ingen intentioner om at rejse dette spørgsmål i forhold til EF-myndighederne.

Endvidere skal jeg afslutningsvis – for det bliver så afslutningsvis – blot sige til hr. Stavad, at netop hr. Stavads eksempel er meget godt til illustration af urimeligheden i ændringsforslaget.

Lad os bare bruge det eksempel, som hr. Stavad brugte, nemlig at hr. Stavad tog sig den dristighed at kautionere for et lån, som jeg havde optaget; skal vi sige, at jeg optager et lån i D-mark og hr. Stavad tager den risiko at kautionere for dette lån. Så siger hr. Stavad, at hvis nu skatteministeren kommer i den situation, at han ikke kan indfri sit lån, så bliver kautionen effektiv i forhold til hr. Stavad, og så lider hr. Stavad et tab.

Se, efter gældende ret kan hr. Stavad trække sit tab fra. Efter gældende ret bliver hr. Stavad også beskattet af en gevinst. Men hvordan kan jeg nogen sinde få en gevinst, spørger hr. Stavad, for skatteministeren har ikke indfriet sit lån, og jeg, Stavad, skal så indfri kautionen, så jeg lider et tab? Hvordan kan jeg nogen sinde få en gevinst?

Jo, hr. Stavad kan godt få en gevinst, for jeg vil jo føle det som en æressag at betale hr. Stavad de penge tilbage, som han har tabt som følge af, at han har skullet indfri kautionen. Jeg betaler derfor hr. Stavad tilbage i hårde D-mark, og hvis kursen på D-mark i mellemtiden er steget, så vil hr. Stavad opleve en kursgevinst. Efter gældende regler vil hr. Stavad blive beskattet af den gevinst, som netop modsvares, at han fik fradrag for sit tab.

Derfor er systemet i dag logisk og konsekvent; men efter hr. Stavads forslag vil hr. Stavad blive beskattet af sin gevinst, men ikke få fradrag for sit tab. Jeg kan så måske tillade mig at sige, at det synes jeg er helt rimeligt i hr. Stavads tilfælde, men det synes jeg ikke generelt, og derfor er jeg imod ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Ja, dette er teknisk svære sager, men hvis nu vi skal holde os ved jorden, vil jeg sige, at hvis jeg er så tosset, at jeg finder på at kautionere for skatteministeren og jeg taber penge på det, må det være mit problem. Så kan det ikke være

meningen, at resten af Folketingets medlemmer og den danske befolkning skal dele det tab med mig.

Så jeg synes egentlig, at det er et godt eksempel, skatteministeren bringer frem her, og jeg tror, at der vil være stor folkelig forståelse for, at det forslag, som bliver vedtaget om et øjeblik uden skatteministerens stemme, er et godt forslag, for hvis jeg taber penge på at låne penge ud eller kautionere for skatteministeren, må det være mit problem; det skal resten af befolkningen ikke blandes ind i. Så tak for illustrationen og eksemplet. Jeg synes, det er godt, at vi har fået det, hvad skal jeg sige, folkeliggjort, så det er åbenbart for enhver, hvem det er, der har ret i denne sag.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det kunne lyde, som om skatteministeren, da han svarede mig i tirsdags vedrørende EF-retten, ikke svarede på spørgsmålet om ændringsforslaget fra Socialdemokratiet. Det lød, som om det var noget, der var kommet til senere. Jeg vil gerne være helt sikker på, at det i hvert fald i bøgerne kommer til at stå helt tydeligt, at ministeren sagde – og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger den 16. juni 1992, sp. 10526:

»Der er ikke det fjerneste i de ændringsforslag, der ligger her, der har bare den mindste berøring med EF-retlige forhold.«

Det vil sige, at det omfattede altså også det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag, idet det var til behandling i tirsdags.

Men jeg skal sige til ministeren, at jeg er skuffet over, at ministeren ikke vil forelægge dette for EF og høre, om det er i uoverensstemmelse med EF-retlige forhold, når det nu af notatet fremgår, at man ikke kan udelukke, at det er. Når ministeren ikke vil gøre det, vil Fremskridtspartiet selvfølgelig gøre et eller andet for, at vi kan få undersøgt det. Vi synes bare, det er beklageligt, at man bevidst og med lukkede øjne gang på gang går ind i sådan en lovgivning. Vi synes, at regeringen burde have så dårlige erfaringer med det, at man i hvert fald tilkendegav, at man gerne ville undersøge, om det nu var rigtigt; så kunne vi i hvert fald hurtigst muligt få det lavet om igen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):